

Městský soud v Praze
Slezská 9
120 00 Praha 2

V Praze dne 25. dubna 2023

Sp. Zn.: 3 Cm 3/2023

Žalobce: **Water Polo Sparta Praha, z.s.,**
IČ: 06833535, se sídlem Schofflerova 2050/32, Žižkov, 130 00
Praha 3, zapsaný ve spolkovém rejstříku vedeném u Městského soudu
Oddíl L, vložka 69900

Právně zastoupen: **JUDr. Ondřejem Rathouským, advokátem**
Ev. č. ČAK: 11329, se sídlem Bělehradská 132, 120 00 Praha 2

Žalovaný: **Český svaz vodního póla,**
IČ: 60461331, se sídlem Zátokova 100/2, Břevnov, 169 00 Praha 6,
zapsaný ve spolkovém rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze,
oddíl L, vložka 2694

Právně zastoupen: **JUDr. Janem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem**
Ev. č. ČAK: 04754, se sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha

Vyjádření žalovaného k žalobě na ochranu proti omezování soutěže

Přílohy: - plná moc advokáta

Datovou schránkou

I. Úvod

1. Žalovanému byla doručena žaloba ze dne 9. 3. 2023 a usnesením č.j. 3 Cm 3/2023 – 22 byl žalovaný nadepsaným soudem vyzván, aby se ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení k žalobě písemně vyjádřil.
2. Žalovaný vyhovuje výzvě nadepsaného soudu a tímto se k předmětné žalobě vyjadřuje.

II. Skutkový stav

1. Žalobce tvrdí, že žalovaný již 5 let odmítá v rozporu se svým deklarovaným posláním, hlavními úkoly a cíli přijmout žalobce za svého člena, v důsledku čehož nemá žalobce možnost zúčastnit se soutěží pořádaných žalovaným a členové žalobce se tak nemohou zúčastnit reprezentačních výběrů a případně reprezentovat Českou republiku. Žalobce v důsledku nepřijetí za člena žalovaného nemůže využívat materiálních prostředků včetně státních a jiných dotací, které žalovaný má spravovat a přerozdělovat mezi svými členy pro účely podpory rozvoje vodního póla včetně organizace turnajů svými členy a účasti na dalších turnajích. Žalobce je toho názoru, že uvedeným se žalovaný dopouští protiprávního jednání omezování soutěže, protože se žalobce v souladu s § 2990 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), domáhá ochrany proti uvedenému jednání.
2. Žalobce je klubem vodního póla, který byl založen v roce 2018. Předsedou žalobce je Ing. Tomáš Růžička, který působil již na několika různých pozicích i v rámci žalovaného. V rámci žaloby žalobce nastínil svou strukturu a fungování, jakož i mediální aktivity a propagaci.
3. Žalobce uvádí, že podal v uplynulých pěti letech celkem pět přihlášek ke členství v žalovaném. Žalovaný však žalobce za člena nepřijal.

III.

Hospodářská soutěž

1. V první řadě si žalovaný dovoluje vyjádřit nesouhlas s konstrukcí, že žalovaný, jenž by měl být v pozici soutěžitele – účastníka hospodářské soutěže, by měl svou vlastní účastí v hospodářské soutěži dopouštět nekalosoutěžního jednání nebo omezovat účast jiných v této hospodářské soutěži. Žalobce je současně toho názoru, že je osobou, jejíž práva jsou ohrožována nebo porušována nekalou soutěží, a žalovaný by se měl této nekalé soutěže zdržet tím, že žalobce přijme za svého člena.
2. Žalovaný se domnívá, že se ze strany žalobce jedná jen o extrémní jazykový výklad pojmu

„hospodářská soutěž“ a „hospodářský styk“. Ne každá existující „soutěž“ může být označena za „hospodářskou“. Žalobce netvrdí skutečnosti, které by měly zakládat fungování žalovaného a žalobce jako soutěžitelů v rámci hospodářské soutěže.

3. Hospodářský styk je uskutečňován pomocí vazeb a vztahů směřujících k uspokojování potřeb, tehdy, kdy jejich pohnutkou nebo skutečným následkem je docílení vlastního či cizího hospodářského – ekonomického – prospěchu, přičemž nejde jen o dosažení zisku. Jednání v hospodářském styku musí vždy způsobovat nebo alespoň sledovat vyvolání hospodářského následku u jednajícího či třetí osoby.¹ Žalobce ve své žalobě nikterak nespécifikoval, v čem spatřuje onen hospodářský následek jehož by žalovaný měl svou činností dosahovat, když účelem a činností žalovaného, jak vyplývá ze stanov, je:

1. *ČSVP vytváří a zabezpečuje pro své členy podmínky k rozvoji vodního póla s hlavním zaměřením na komplexní přípravu sportovně talentované mládeže, rozvoj odborné znalosti a dovednosti svých členů v oblasti vodního póla a všestranný tělesný, duševní i mravní rozvoj svých členů.*
2. *ČSVP je členem LEN a FINA; řídí se jejich statuty a pravidly. Je řádným členem České unie sportu, Českého olympijského výboru a dalších organizací.*
3. *ČSVP vytváří a vydává pro své členy a další případné zájemce pravidla soutěží, závazné předpisy, řády, směrnice a metodické materiály. Organizuje školení a doškolení trenérů, rozhodčích a dle potřeby vytváří vlastní odbornou strukturu.*
4. *ČSVP zabezpečuje podmínky pro sportovní reprezentace ČR ve vodním pólu ve všech kategoriích a řídí jejich přípravu.*
5. *ČSVP vytváří podmínky pro rozšiřování členské základny vodního póla, zejména v mládežnických kategoriích; dle možností se podílí také na péči o výkonnostní sport v seniorských a mládežnických kategoriích.*
6. *ČSVP řídí a je organizátorem všech oficiálních mistrovských a nemistrovských soutěží na území ČR. Řídí a zajišťuje oficiální mezinárodní akce konané v ČR, případně pověřuje jejich organizováním třetí osoby.*
7. *ČSVP zastupuje své členy ve sportovních a tělovýchovných institucích, orgánech a sdruženích a v dalších společenských organizacích.*
8. *ČSVP zajišťuje použití finančních prostředků ze státních dotací v souladu s jejich*

¹ VÝTISK, Michal. § 2976 [Základní ustanovení]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 7

určením a efektivně hospodaří s ostatními finančními prostředky.

9. ČSVP zajišťuje a usiluje o kvalitní prezentaci vodního póla ve sdělovacích prostředcích a mezi veřejností. Zajišťuje spolupráci s mezinárodními a zahraničními subjekty v oblasti vodního póla a usiluje o rozvoj této spolupráce.

10. ČSPV respektuje a při své činnosti se řídí principy olympismu a zásadami fair play a také dbá o to, aby tyto principy a zásady byly šířeny, prosazovány a dodržovány v činnosti členů a členských spolků, a to také v souladu s Evropskou Chartou sportu.

4. Jak tedy plyne z uvedených cílů žalovaného, v žádném případě není jeho cílem dosažení hospodářského prospěchu a nelze tak o vztahu mezi žalobcem a žalovaným hovořit jako o vztahu v rámci hospodářské soutěže, když žalovaný se hospodářské soutěže jako soutěžitel ani nezúčastní. V případě vodního póla v rámci České republiky se nejedná o hospodářskou aktivitu, když každý individuální člen je amatér, žalovaný nemá žádnou podporu sponzorů a veškerá činnost žalovaného je financovaná z vlastních zdrojů a dotačních programů, o které se může ucházet kdokoli. Žalovaný negeneruje svou činností takřka žádný zisk (přičemž tento vygenerovaný minimální zisk používá dále na svou činnost).
5. Primárním účelem žalovaného je vytváření podmínek k rozvoji vodního póla v České republice s hlavním zaměřením na komplexní přípravu sportovně talentované mládeže, rozvoj odborné znalosti a dovednosti svých členů v oblasti vodního póla a všestranný tělesný, duševní i mravní rozvoj členů. Zcela evidentně je tak vzhledem k hlavnímu účelu žalovaného hospodářská soutěž vyloučena pojmově bez dalšího.

IV.

Monopolní postavení žalovaného

1. Žalobce úvodu své žaloby uvádí následující: *„Žalovaný je jediným sportovním svazem oprávněným organizovat oficiální celonárodní soutěže klubů vodního póla a reprezentačních výběrů a jejich přípravu a přerozdělovat materiální podporu pro podporu vodního póla,“*
2. Není správná a pravdivá také argumentace žalobce, podle které by měl žalovaný „faktický monopol“ a žalobce by se tak nemohl účastnit sportovních událostí, které nepodléhají žalovanému. Povaha žalovaného jako jediného sportovního svazu organizujícího celonárodní soutěže klubů vodního póla, přidruženého k nadnárodním organizacím LEN a WORLD AQUATICS (dříve FINA), však nepramení z jeho monopolního postavení, když každý je oprávněn založit „konkurenční“ svaz se stejnými cíli a u nejvyšší sportovní autority daného sportu se ucházet o stejné postavení. Žalobce tak zaměřuje

„monopolní postavení“ a skutečné postavení žalovaného jako tzv. nejvyšší sportovní autority v oblasti vodního póla v České republice. Není to stát, kdo by byl oprávněn určit, kdo bude vykonávat tzv. nejvyšší sportovní autoritu. Rozhodnutí, kterou domácí organizaci přijmou za svého člena, a který subjekt bude tedy vykonávat působnost tzv. nejvyšší sportovní autority, záleží výlučně na příslušné mezinárodní organizaci v daném sportu (FIM, FIA, FIFA atd.) samotné, potažmo na organizaci zastřešující dané odvětví sportů na národní úrovni. V případě vodního póla je touto mezinárodní organizací LEN a WORLD AQUATICS, případně Český olympijský výbor nebo Česká unie sportu.

3. Žalobce nemůže obstát s tvrzením, že žalovaný nepřijetím žalobce za svého člena omezuje hospodářskou soutěž nebo dokonce jedná v rozporu s dobrými mravy, když je takové rozhodnutí o nepřijetí v souladu se zákonem i stanovami, nadto když neexistuje překážka, aby se žalobce ucházel o stejné postavení, které náleží žalovanému. Pokud žalobce argumentuje výsostným postavením žalovaného, nezbývá než uzavřít, že neexistuje zákonná překážka, která by bránila žalobci usilovat o postavení totožné žalovanému (např. v rámci bojových sportů je vznik více svazů obecně běžnou praxí a státem praxí dokonce podporovanou). Žalobce je oprávněn založit si vlastní svaz vodního póla, kde je oprávněn uspořádat poměry dle svého uvážení.
4. Shodně s výše uvedeným se vyjádřil i Nejvyšší soud ve svém usnesení 27 Cdo 3842/2020 ze dne 8. 12. 2021: *„...stanovy spolku mohou činnost spolku, popř. účast na prospěchu z této činnosti plynoucího, omezit pouze na členy spolku, resp. určit, že na činnosti spolku se podílejí pouze jeho členové. Nemá-li činnost spolku charakter tzv. zákonného monopolu, tj. není-li spolek podle zákona jedinou osobou oprávněnou vykonávat určitou činnost, nebude zpravidla takové omezení možné považovat za porušení práva svobodně se sdružovat, konkrétně za nucení k účasti ve spolku ve smyslu § 215 odst. 1 o.z.“*. Žalovaný není jediným subjektem, který by v České republice oprávněn k zastřešování sportu vodní pólo, tedy nelze hovořit ani o jeho monopolním postavení.

V.

Autonomie svazu

1. Žalobce v rámci žaloby uvádí, že svým zamítavým postojem k přijetí žalobce za svého člena znemožňuje členům žalobce zúčastnit se soutěží pořádaných žalovaným a být součástí reprezentačních výběrů a reprezentovat Českou republiku, popř. se účastnit školení trenérů a rozhodčích. K tomuto však žalovaný uvádí, že jeho úmyslem nikdy nebylo a není bránit jakékoli fyzické osobě v účasti na soutěžích či dalších aktivitách jím pořádaných. Dokonce je zájmem žalovaného, aby jeho členská základna byla co nejpočetnější a existovala tak mezi jednotlivými členy konkurence, což s sebou přináší vyšší kvalitativní úroveň reprezentačních celků a dalších výběrů. Žalovaný tedy nikterak nebrání přijetí individuálních členů tehdy, kdy se podřídí podmínkám stanoveným

žalovaným, které vedou k rozvoji vodního póla obecně. Žalovaný je však s ohledem na velikost sportu vodního póla v České republice a povaze jím pořádaných soutěží toho názoru, že přijímání nových spolků a klubů za své členy, tím spíše v lokalitách s již fungujícími kluby vodního póla, by vedlo k destrukci vodního póla jako takového.

2. Žalobce v rámci své žaloby doplňuje činnost nezávislého soudu, když dopředu deklaruje, jaké argumenty ob stojí či nikoli. Činí tak v části IV. své žaloby, když uvádí, že neobstojí případný argument, že žalovaný je autonomním subjektem, který o otázkách svého členství rozhoduje zcela samostatně, a stát nemůže do této autonomie zasahovat. Žalovaný je však naopak toho názoru, že neobstojí tato žalobcová predikce, když je jednou ze základních zásad vyjádřenou dokonce na ústavní úrovni v rámci čl. 20 Listiny základních práv a svobod, je, že spolky jsou samosprávné a od státu oddělené osoby.
3. Komentářová literatura explicitně uvádí, že občanská sdružení, resp. spolky totiž nejsou „nucenými svazky“ a sdružování v nich je založeno na principu dobrovolnosti a je žádoucí, aby podstatná část běžných „provozních“ rozhodnutí, činěných spolkovými orgány při uskutečňování zásady smluvní autonomie členské základny sdružení, zůstala z důvodu právní jistoty uvnitř sdružení zachována.² Proto je nezbytné pravomoc soudů k přezkumu zásadních rozhodnutí orgánů sdružení osob vykládat za pomoci restriktivního, zužujícího výkladu. Dle judikatury se takovými restriktivními kritérii rozumí – a to při dostatečně vysokém stupni intenzity jejich naplnění – protiprávnost tvrzeného jednání druhé strany (v podobě rozporu se zákony či interními normami spolku), dále pak společenský zájem na projednání věci, vyčerpání smírčích instrumentů a v neposlední řadě výrazná (materiální či osobnostní) újma.³
4. O protiprávnosti jednání žalovaného, když pouze využil svého výsostného práva svobodně rozhodovat o tom, kdo bude či nebude jeho členem, nelze v žádném případě diskutovat, neboť jednal v souladu se svými stanovami. Zároveň platí, že žádný zákonný předpis neukládá spolkům povinnost přijímat uchazeče o členství za své členy). Současně se žalovaný nedomnívá, že nepřijetím za členu žalovaného žalobci vzniká jakákoli újma, když jednotlivým individuálním členům žalobce není bráněno účastnit se na činnostech spolku, či se stát jeho členy, v rámci již existujících klubů či spolků, které jsou členem žalovaného. Dotace čerpané za účelem podpory sportovních svazů, která je téměř výhradním příjmem žalovaného, je také téměř celá používána na státní reprezentaci a podporu rozvoje talentované mládeže (pronájmy bazénů, doprava na soutěže, ubytování a podobné). I přes vynakládání téměř veškerých příjmů z dotací na podporu reprezentací musí její členové na svou reprezentační činnost sami přispívat svými finančními prostředky, což činí řádově i desítky tisíc korun

² VÝBORNÝ, Štěpán. Čl. 20 [Právo sdružovací]. In: HUSSEINI, Faisal, BARTOŇ, Michal, KOKEŠ, Marian, KOPA, Martin a kol. Listina základních práv a svobod. 1. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2021, marg. č. 23.

³ viz rozhodnutí NS 28 Cdo 1075/2011

ročně na osobu.

5. Svaz (zde žalovaný) nefunguje na principu přerozdělování získaných prostředků svým členům jako konečným příjemcům finanční podpory, ani svým členům neposkytuje obdobné výhody (např. v případě konání soutěže O pohár předsedy ČSVP mužů – druhá nejvyšší soutěž v rámci vodního póla v ČR – účastníci (kluby) se na výdajích podílejí prostředky shromažďovanými pomocí členských příspěvků). Pokud tedy žalobce hovoří o vzniku „újm“, měl by tuto újmu také řádně specifikovat a prokázat, když by dokonce žalobce sám musel při účasti na fungování žalovaného finanční prostředky dokonce vynakládat. Lze tedy uzavřít, že tvrzená žalobcova újma je újmou pouze v rovině hypotetické. Jediná újma, o jejímž vzniku lze v intencích argumentace žalobce hovořit, je újma, kterou si způsobuje žalobce sám, když nevyvíjí aktivity směřující k získání obdobného postavení, jako má žalovaný, tedy postavení, z něž pramení totožné podmínky a výhody.
6. K otázce povinnosti přijmout zájemce o členství za svého člena je žalovaný stejného názoru jako komentářová literatura, dle níž *„nikdo nemůže nutit uskupení, aby jej přijalo za svého člena či jej jako člena navždy akceptovalo, protože nikdo nemá právo být a priori členem určitého sdružení. Zde se střetává individuální právo jedince se sdružovat s kolektivním sdružovacím právem daného uskupení, aby se samo svobodně rozhodlo, kdo budou jeho členové.“*⁴ Totožný názor byl již několikrát potvrzen českými soudy, a to například rozhodnutím NS 28 Cdo 3569/2007.
7. Ze zákona neplyne povinnost uchazeče přijmout, stanovy též takovou povinností nestanoví. V řízení soud může přezkoumat pouze soulad rozhodnutí spolku se zákonem a stanovami (tj. např. zda rozhodl orgán, který k tomu byl oprávněn, zda byla dodržena stanovená většina a postup hlasování apod.). Věcně soud může rozhodnutí o nepřijetí člena přezkoumávat jen tehdy, plyne-li ze stanov nárok zájemce na členství po splnění stanovených podmínek.⁵ Je-li však přijetí člena na uvážení spolkového orgánu, musí soud v souladu se zásadou spolkové autonomie toto uvážení respektovat.
8. Zásahy státu do samosprávy spolků jsou konstantně vylučovány, a to dokonce judikaturou Ústavního soudu České republiky. *„Fungování vytvořených uskupení je následně založeno na principu členské samosprávy, do níž stát nesmí nijak zasahovat, neboť mu to zakazuje ústavní princip odluky soukromoprávních korporací spolkového práva od státu“*.⁶

⁴ VÝBORNÝ, Štěpán. Čl. 20 [Právo sdružovací]. In: HUSSEINI, Faisal, BARTOŇ, Michal, KOKEŠ, Marian, KOPA, Martin a kol. Listina základních práv a svobod. 1. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2021, marg. č. 20.

⁵ HRABÁNEK, Dušan. § 233 [Přijímání členů]. In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 10.

⁶ Nález Ústavního soudu I. ÚS 90/06.

VI.

Důvody nepřijetí

1. Byť tedy s ohledem na shora uvedené žalovaný nemá žádnou povinnost odůvodňovat svá rozhodnutí, kterými nepřijal žalobce (či jiné žadatele o členství) za svého člena, rozhodl se stručně k této otázce vyjádřit.
2. Dle čl. IV odst. 2 Stanov žalovaného platí, že o přijetí nového oddílu/klubu vodního póla rozhoduje výkonný výbor žalovaného, a to akceptací písemné přihlášky oddílu/klubu, ve které oddíl/klub vyjádří svůj souhlas se stanovami a posláním žalovaného. Stanovy tedy nezakládají právní nárok na vznik členství každého, kdo podá přihlášku, ve které souhlasí se stanovami žalovaného a jeho posláním. Souhlas se stanovami a posláním zakládá toliko nárok na posouzení a následné rozhodnutí o případném přijetí výkonným výborem žalovaného, nikoli automatický nárok na přijetí za člena žalovaného. Nárok na přijetí nepramení ani z žádného právního předpisu.
3. Nad rámec výše uvedeného, stanovami předepsaného postupu nakládání s přihláškami dalších oddílů/klubů, majících zájem o členství v žalovaném (posouzení výkonným výborem žalovaného), byla žádost žalobce opakovaně posouzena celou členskou základnou žalovaného na členských schůzích spolku, kde bylo konsenzuálně rozhodnuto o žádostech žalobce tak, že tento se za člena žalovaného nepřijímá. Nejedná se tedy o svévolné rozhodnutí voleného orgánu žalovaného, nýbrž o stanovisko vůči žalobci všech stávajících členů žalovaného.
4. Přijetím žalobce za člena žalovaného by vznikly všem stávajícím členům značné více náklady, které by museli sami hradit. Nelze po stávajících členech žalovaného spravedlivě požadovat to, aby přijali nového člena, když každým novým členem se zvyšují náklady na pořádání soutěží (probíhalo by více utkání, doprava na zápasy, zajištění prostor a personální zajištění), a to zejména tehdy, kdy bylo žalobci několikrát nabízeno, aby se jeho členská základna stala členy jiných, již stávajících, oddílů v rámci žalovaného. Žalovaný také několikrát vůči žalobci argumentoval, že není logickým postupem podpora vzniku nových klubů v lokalitách, kde několik klubů vodního póla již funguje.
5. Žalobce není schopen vybudovat družstva do jednotlivých soutěží z vlastních odchovanců. Logickým dalším krokem v případě, že by jej za svého člena žalovaný přijal, by byla snaha o získávání jiných členů z již stávajících jiných oddílů, které tyto své odchovance bezplatně vychovaly. V rámci „malého“ sportu, jako je vodní pólo, vznik nového oddílu/klubu s sebou přináší zpravidla zánik jiného, když nedochází k exponenciálnímu nárůstu individuálních členů v jednotlivých klubech, aby bylo potřeba pro tyto „nevyužité“ členy zakládat oddíly/kluby další.
6. Obecný zákaz diskriminace podle čl. 3 odst. 1 LZPS je třeba vykládat v souvislosti se zásadou spolkové

autonomie a s přihlédnutím k účelu a tradicím konkrétního spolku. Žalobce nelze označit za demokratický subjekt, když zásadní vliv utváří uvnitř tohoto spolku nedemokraticky utvořený statutární orgán, který je tvořen předsedou žalobce a jeho rodinou, přitom žalovaný se konstantě hlásí k demokratickým principům, dobrým mravům jakož i fair-play ve sportu. Fungování žalobce tak je v zásadním rozporu s hodnotami, ke kterým se žalovaný dlouhodobě hlásí.

7. Za jednání v rozporu s dobrými mravy lze označit i lživá tvrzení, která žalovaný poskytoval v minulých letech. Tato tvrzení se týkala zejména členské základny žalobce, který ji výrazně početně nadhodnocoval. Své individuální členy žalobce duplicitně registroval do soutěží žalovaného, čímž porušoval mj. zvyklosti týkající se registrace na soutěže. Tehdy, kdy by byl v minulosti žalobce za člena žalovaného přijat, za obdobná jednání by byl z žalovaného vyloučen. Dalším příkladem porušování pravidel a dobrých mravů byla situace v sezóně 2019/2020, kdy žalobce přihlásil svůj oddíl do soutěže v rámci bavorské ligy vodního póla a tvrdil, že všichni nastupující hráči mají platné registrace v žalovaném, což byla lež. Tímto jednáním porušil žalobce mj. přestupní pravidla Evropské plavecké federace i Německého svazu plaveckých sportů.
8. S předsedou žalobce, Ing. Tomášem Růžičkou, stávající členové žalovaného vedou dlouhodobě spory i v osobních rovinách. Pan Růžička byl v minulosti činovníkem žalovaného, po vnitřních neshodách se však rozhodl z žalovaného vystoupit a založil si svůj oddíl – žalobce. Ač je tedy rivalita přirozenou součástí sportovního prostředí, v případě pana Růžičky se mnohdy dá hovořit o jednání rozporném s dobrými mravy a fair play ve sportu, pročež bylo na členské schůzi žalovaného opakovaně rozhodnuto o nepřijetí žalobce za člena žalovaného.
9. Ucházet se o členství v rámci žalovaného není jedinou možností, jak se podílet na jeho činnosti. Dle čl. IV. odst. 3 existuje možnost ucházet se o členství kolektivní sdružené, kdy spolu s platným kolektivním členem žalovaného se stane členem další oddíl/klub, který ale práva a povinnosti člena žalovaného vykonává spolu s původním členem společně a nerozdílně na základě uzavřené smlouvy. O uzavření takové smlouvy se stávajícím členem žalovaného však žalobce zájem nikdy neprojevil.
10. V souladu s výše citovaným usnesením Nejvyššího soudu 27 Cdo 3842/2020 ze dne 8. 12. 2021 platí, že *„osoba mající zájem účastnit se takové činnosti má totiž právo volby – buď může vstoupit do spolku, tj. stát se jeho členem, anebo může obdobnou činnost vykonávat sama, popř. ve spolupráci s jinými osobami, či za účasti v jiných spolcích, které za tímto účelem založí, anebo do nichž vstoupí, popř. za účasti v jiných právnických osobách.“* Platí tedy, že individuální členové – hráči vodního póla, mají možnost volby, a tedy vstoupit do již fungujících spolků, které jsou členy žalovaného, nebo být členy jiného spolku nebo právnické osoby – žalobce.

VII.

Žalobní petit

1. Žalovaný v rámci žalobního petitu požaduje, aby soud rozhodl tak, že je žalovaný povinen přijmout žalobce za svého člena, a to do 10 dnů právní moci rozsudku.
2. Obecně platí, že soudy se mají zdržet zásahů do spolkové autonomie. Žalobce nepožaduje, aby soud hodnotil zákonnost rozhodnutí o nepřijetí žalobce za člena žalovaného. Ani se nedomáhá přezkumu souladu takového odmítavého rozhodnutí se stanovami žalovaného. Takovému požadavku, kdy žalobce na soudu žádá nahradit rozhodnutí příslušného orgánu spolku, nemůže být vyhověno, neboť by takový požadavek postrádal oporu v hmotném právu. Princip spolkové autonomie velí soudu nezasahovat do činnosti občanských sdružení jakýmkoli jiným způsobem, než výslovně dovoluje zákon.⁷

VIII. Závěry

1. Smyslem žalovaného je umožnit osobám se stejnými zájmy spojit své síly a věnovat se těmto zájmům společně s tím, že spolek nemůže nijak omezovat osoby, které nejsou jeho členy, v provozování určité činnosti mimo daný spolek. Žalovaný je oprávněn vydávat své vlastní interní předpisy, stanovit si pravidla a podmínky pro členství v něm, stanovit práva a povinnosti svým členům. Uvedené je projevem spolkové autonomie, která je chráněna zákonem.
2. Žalovaný nikomu nezakazuje, aby vykonával činnost mimo něj, tedy, aby se věnoval vodnímu pólu mimo žalovaného, tzn. žalovaný nevytváří podmínky bránící ucházení se o finanční podporu ze strany státu ostatním existujícím či v současnosti ještě neexistujícím oddílům/klubům/spolkům vodního póla.
3. Žalovaný není účastníkem hospodářské soutěže v otázce přerozdělování prostředků získaných od státu, když jeho činnost je financována částečně z dotačních programů a částečně z vlastních prostředků individuálních členů.
4. Pro nesoulad principů a idejí žalovaného s principy a fungováním žalobce žalovaný trvá na svém rozhodnutí o nepřijetí žalobce za svého člena.
5. Žalobce nemůže na soudu požadovat, aby nahradil rozhodnutí příslušného orgánu žalovaného z důvodu tvrzeného porušování hospodářské soutěže.

⁷ (Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 5. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1618/2006).

IX. PROCESNÍ NÁVRH ŽALOVANÉHO

Vzhledem ke shora uvedenému žalovanému navrhuje, aby soud vydal následující rozsudek:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení k rukám právního zástupce, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

**JUDr. Jan Štovíček, Ph.D., advokát
v plné moci za Český svaz vodního póla**

Doručenka datové zprávy

Předmět: 3Cm 3/2023-23 vyjádření č.l. 24
ID zprávy: 1184495815
Typ zprávy: Veřejná datová zpráva
Stav zprávy: Doručená
Datum a čas doručení: 3. 5. 2023 v 13:05:04

Odesílatel: Městský soud v Praze, Spálená 6/2, Nové Město, 12000 Praha 2, CZ
ID schránky: snkabm
Typ schránky: Orgán veřejné moci
Odesílající osoba: Administrátor

Adresát: Ondřej Rathouský - JUDr. Ondřej Rathouský, advokát, Bělehradská 299/132, Vinohrady, 12000 Praha 2, CZ
ID schránky: cvqghut
Typ schránky: Podnikající fyzická osoba

Zmocnění: Nežadáno
Naše čís. jednací: 3Cm 3/2023-23
Naše spisová zn.: 3Cm 3/2023
Vaše čís. jednací: Nežadáno
Vaše spisová zn.: Nežadáno
K rukám: Nežadáno
Do vlastních rukou: Ne
Zakázáno doručení fikcí: Ne

Události zprávy:

- 3. 5. 2023 v 11:48:12** EV0: Datová zpráva byla podána.
- 3. 5. 2023 v 11:48:12** EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.
- 3. 5. 2023 v 13:05:04** EV11: Přihlásila se oprávněná osoba ve smyslu § 8, odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případné dřívější datum doručení fikcí nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.
-

